

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi E. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 maja 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 15 lutego 2021 r. (data nadania) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki E. L. działając osobiście wniosła skargę na nieuzasadnioną przewlekłość postępowania w Sądzie Najwyższym w sprawie jej wniosku o uchylenie, stwierdzenie nieważności postanowienia sędziego Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2017 r., zwolnienie z kosztów sądowych oraz przydzielenie profesjonalnej pomocy prawnej do reprezentowania J. L. w Sądzie Najwyższym przez złożenie w jego imieniu właściwych skarg.

Zarządzeniem Przewodniczącego I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego E. L. została zobowiązana do wskazania sygnatury akt oraz sądu, którego dotyczy skarga na przewlekłość postępowania w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

Zobowiązanie zostało doręczone skarżącej w dniu 4 marca 2021 r. Termin do wykonania zobowiązania skargi upłynął w dniu 11 marca 2021 r. jednakże do dnia dzisiejszego zobowiązanie nałożone na E. L. ww. zarządzeniem nie zostało przez nią wykonane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Stosownie do art. 9 ust. 1 skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Analiza treści skargi E. L. na przewlekłość postępowania prowadzi do konstatacji, iż nie zawiera ona skonkretyzowanego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania, przy czym nie precyzuje, pomimo wezwania w tym przedmiocie skarżącej przez przewodniczącego, postępowania którego skarga dotyczy. Tym samym skarga nie czyni zadość wymaganiom z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dlatego też z mocy art. 9 ust. 1 wymienionej ustawy podlega odrzuceniu. Skutek ten jest również konsekwencją upływu terminu do wykonania zobowiązania przewodniczącego i nałożonego rygoru.

Mając na uwadze powyższe, zbędne stało się rozpoznawanie wniosków skarżącej o zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie przytoczonych przepisów orzekł jak w sentencji postanowienia.